

[Finansministeren.]

vis ikke, at der på andre områder har været fuldstændig stabilitet i udgifterne; men de udgiftsforøgelser, der har fundet sted, har hver for sig været af beskeden størrelse og er i alt væsentligt blevet opvejet gennem besparelser på andre poster samt af de justeringer af takster og andre afgifter, som er blevet gennemført i de senere år.

Jeg skal dernæst vende mig til udviklingen i statens finansiering af investeringerne. Som allerede omtalt ventes denne udgiftspost reduceret med ca. 100 mill. kr. fra 1955-56 til 1959-60; men medens der for de civile driftsudgifters vedkommende var en gennemgående tendens til opgang i udgiftsniveauet, har udviklingen i investeringsudgifterne været yderst uensartet på de forskellige områder. Mest iøjnefaldende er den stærke reduktion i statens finansiering af boligbyggeriet, som i 1955-56 førte til udbetalinger på næsten 650 mill. kr., mens der for 1959-60 er budgetteret med 350 mill. kr. Denne nedgang må i væsentlig grad ses som en følge af den i 1955 indledte reduktion af statsfinansieringens omfang, selv om der nok er grund til at tro, at tallene som følge af svingninger i byggerytmen og udbetalingsterminerne for statslån giver et noget overdrevent indtryk af nedgangen. Denne udviklingslinje er som bekendt påregnet fortsat i det nylig fremsatte forslag til byggestøttelov, som bl. a. indebærer en afvikling af kapitel V A-lånene.

Jeg vil dog understrege, at der naturligvis hverken i den hidtidige eller den kommende begrænsning af statsfinansieringen ligger en tilsvarende reduktion af boligbyggeriets faktiske omfang, men i første række en tilbagevenden til mere traditionelle finansieringsformer for boligbyggeriet. Denne udvikling, som ikke mindst i det sidste år har taget stærkere fart, bl. a. fordi organisationen af den private finansiering er ved at blive effektiviseret, indebærer en ønskelig lettelse i statens finansieringsforpligtelser. Jeg vil dog samtidig understrege, at denne gradvise omlægning

af finansieringsformerne naturligvis ikke bør forceres så stærkt, at en rolig og stabil udvikling i boligbyggeriet ikke kan opnås.

Den anden store post på investeringsbudgettet er statens tilskud og udlån til private, fortrinsvis erhvervsmæssige, investeringer, som nu andrager et par hundrede millioner kroner årlig. Også denne udgiftspost er reduceret i den omhandlede periode. Nedgangen har dog været ret beskeden og står overvejende i forbindelse med den gradvise afvikling af udlånene af Marshallmidler, som endnu i 1955-56 udgjorde ca. 40 mill. kr.

Den tredje hovedpost blandt investeringsudgifterne udgøres af statens tilskud til vejarbejder o. lign. På dette punkt er udgifterne gået op fra ca. 225 mill. kr. i 1955-56 til ca. 275 mill. kr. i 1959-60; det sidste tal er dog noget usikkert, da det som nævnt endnu ikke er muligt at skønne nøjagtigt over virkningerne af den nye vejlov. Den omtalte stigning er nogenlunde ligeligt fordelt mellem de egentlige vejfundsarbejder og de almindelige tilskud til kommunernes vejudgifter.

Tilbage på investeringsbudgettet står derefter statens egne investeringer i virksomheder og institutioner. Med fradrag af statsvirksomhedernes afskrivninger på godt 50 mill. kr. udgjorde udgifterne hertil i 1955-56 165 mill. kr.; for det kommende finansår er der budgetteret med 330 mill. kr. Budgettallet er som altid foreløbigt, idet der endnu ikke er udarbejdet et endeligt offentligt anlægsbudget for 1959. Det er i hovedsagen 3 faktorer, der betinger denne fordobling af statens egne investeringer over blot 4 år.

For det første udbygningen af Kastrup Lufthavn, som i det kommende år vil medføre udbetalinger på ca. 65 mill. kr., mens udgiften i 1955-56 var ubetydelig.

For det andet en forøgelse af statsbanernes nyanlæg med godt 40 mill. kr. til 150 mill. kr. Disse udgifter skyldes dels moderniseringen af lokomotivparken, dels udviklingen og moderniseringen af færgeforbin-